

DEŽURNI 316-690

Pred dnevi smo ustanovili aktiv Zveze mladine v KS Hrušica-Fužine in Bizovik. Sedež aktiv je v združenem domu v Hrušici.

Predsedstvo vabi vse mladinke in mladince iz omenjenih KS, za zdaj lahko izbirajo med kulturo, športom in klubsko dejavnostjo ter spremljanjem političnih dogodkov.

Prostori aktivna bodo odprti vsako nedeljo.

Aktiv ZM Hrušica - Fužina - Bizovik - Stepanja vas se kot edina organizacija ZM v teh krajevih skupnostih sprašuje, kako more mladinec, dopisnik Naše skupnosti iz Bizovika, prek sredstev javnega obveščanja na podoben način kot v prejšnji številki NS osramotiti približno 200 mladincev in mladink, ki stanejo v KS Bizovik. Mladi dopisnik namreč piše, da se je mladin v tej KS odločila za zimsko spanje! Mi pa dobro vemo, da so na zadnji seji sveta KS sklenili družbene prostore za mladino zapreti. Pri tem seveda niso mislili na to, da so mladini tako odprli vrata v gostilne. Svet KS Bizovik verjetno ne pozna dogovora s SZDL, da mladina souporablja prostore organizacij, kot so KS, SZDL, ZZB in druge.

Sprašujemo se tudi, zakaj dopisnik, ki je mlad in sposoben, ni na kakršenkoli način poskusil delati v mladinskem klubu, ki nosi ime revolucionarja in borca za svobodo Franca Mojskerc-Frenka.

V klubu so dostojno poslušali glasbo, igrali namizni tenis, prirejali so različne proslave in tekmovalja, organizirali izlete.

Ze vsota 6.500 dinarjev, ki so jih mladi dobili z organiziranjem takih in podobnih aktiv, marsikaj pove. Prenekateri pozabljajo, da so bili ravno mladi tisti, ki so

adaptirali prostore; sredstva so prispevali sami. Sedaj, ko so prostori preurejeni, pa mladi nimajo več vstopa vanje!

Zato pozivamo dopisnika NS, svet KS, KO SZDL in vse organizacije, da se najprej dogovorijo, kaj in kako bodo pisali, oziroma sklepali, vsi pa se morajo zavedati, da vsak postopek terja tudi svojo odgovornost.

Predsednik aktivna ZM in član OOKZ Hrušica-Fužina, Bizovik in Stepanja vas
ANTON PERME, s. r.

Predsedstvo OK ZMS in komisija za družbeno-ekonomske odnose pri OK ZMS sta pripravila mladinsko politično šolo za mladince iz delovnih organizacij. Po udarek je na marksizmu, razvoju delavskega gibanja, jugoslovanski revoluciji in na aktualnih političnih dogodkih. Šola je dobro obiskana in večina udeležencev je z izbranimi temami zadovoljna. Pogovarjali smo se z nekaterimi mladimi obiskovalci mladinske politične šole.

Daniilo RADIHAR, Elokdepo: Menim, da so teme preobširne in da je časa za tako zanimive teme premalo. O obliki izobraževanja ne bi mogel še ničesar reči, saj sem na MPS prvič, želel pa bi si še več takih oblik izobraževanja.

Milena ŠMID, Emona-grosist: Ko sem bila določena za mladinsko politično šolo, sem bila prepričana, da bom imela v službi težave. Pa ni bilo tako - naše podjetje zelo podpira družbenopolitično usposabljanje. O mladinski politični šoli lahko povem vse samo pohvalno, saj so teme res dobro izbrane in niso preobširne.

Dobro bi bilo, da bi mladinske politične šole razširili tako,

da bi jih lahko obiskalo večje število mladih.

Pavla DRNOVSEK, KTH: Menim, da so teme preobširne. Bolje bi bilo obravnavati eno samo temo, pa tisto podrobneje. Tudi časovno bi raje videla, da bi bila MPS organizirana v enem tednu, ne pa, da se deli. Pri nas v podjetju je veliko mladink in mladincev; zato bi bilo dobro, če bi tudi sami organizirali podobno mladinsko politično šolo.

Svojo prvo sejo je imel aktiv komunistov predsedstva in sodelavcev predsedstva pri Ok ZMS. Mladji komunisti so razpravljali o doseganju delu in o nalogah, ki jih še čakajo.

V dogovoru z MK ZMS je OK ZMS obiskal osem mladinskih aktivov. Z mladimi iz delovnih organizacij smo se pogovarjali o delu MO in o njegovih načrtih. Ugotovili smo, da mladinske organizacije v podjetjih v glavnem dobro delajo, da pa večkrat naltijo tudi na težave. Podrobneje bomo o teh obiskih še pisali.

OK ZMS pripravlja delovni seminar za člane predsedstva in za sodelavce. Pripravili se bomo na novo programsko in volilno konferenco, ki bo v februarju.

Pripravili bomo nova programska izhodišča in akcijske programe ter jih dali v javno razpravo.

Komisija za idejnopolično vzgojo je pripravila prvi cikel petih predavanj za vodstva mladinskih organizacij v osnovnih šolah. Predavanja za najmlajše člane mladinske organizacije so razporejena od 12. decembra 1972 do 16. januarja 1973.

Tudi v januarju bo seja aktivna mladih komunistov, obravnavali pa bomo tretjo sejo konference ZKJ.

Kdaj se bomo znebili barak?

Ljubljana je obdana z barakami. Tudi tele barake, ki stojijo ob Poti na Zavoglje, ne služijo nikomur na čast najmanj pa občini Moste-Polje

TRAJNEJŠA SKRB ZA SPOMENIKE

Vzdrževanje spomenikov in obeležij iz NOB ni najboljše, so ugotavljali mošćanski odborniki na zadnji seji. Sklenili so, da je potrebno zagotoviti več sredstev, in to neposredno krajevnim skupnostim, ki naj v prihodnje skrbijo za tiste spomenike, ki sodijo v posamezno krajevno skupnost. Tako naj KS še do konca leta sklenejo družbeni dogovor z občinsko skupščino, ki jim bo vsako leto prispevala naprej dogovorjena sredstva za te namene.

Pa še nekaj. Krajevne skupnosti morajo tudi pripraviti prioritetni vrsti red obnovitelnih del, tako da bo mogoče sanacijo vseh spomenikov opraviti že v nekaj letih.

M.D.

CIRIL ZUPANČIČ

Delo ljudske tehnike na Vevčah

V okviru vevške papirnice že nekaj let deluje društvo Ljudske tehnike z dvema sekcijama: foto ter

radioklubom. Ena glavnih nalog društva je pridobiti čimveč mladih članov ter jih zainteresirati za elektroniko, radioamaterstvo ter fotokino dejavnost.

Vse do nedavnega so realizacijo te naloge zavirali pomanjkanje finančnih sredstev ter slabo opremljeni prostori. Najvažnejša naloga v programu dela za leto 1972 je zato bila adaptacija prostorov. To nalogo je društvo uspešno dopolnilo. S precej urami prostovoljnega dela ter s pomočjo matičnega podjetja in mestnega odbora Ljudske tehnike so uredili učilnico za praktični pouk elektronike, fotolaboratorij ter prostore primopredajne sekcije, kjer so inštalirane radijske postaje.

Društvo je za učence sedmih in osmih razredov osnovne šole v Polju organiziralo že tri radioamaterske tečaje.

Organizacijo takih tečajev pa imajo predvideno tudi za naslednje leto, in to na poljski in sostrški osnovni šoli. Izvedba tečajev zahteva precej dobre volje in vztrajnosti,

Vevški radioamaterji so tekmovali na Jančah

IZ ZABJE PERSPEKTIVE

Kako sem se hotel stabilizirati...

Zadnjič me je nenadoma presinila grozna misel, da nisem še ničesar storil za stabilizacijo. Hipi zatem me je obšel strah zaradi tje tako velike neodgovornosti pred družbo, družino in samim seboj. Kar stresel sem se, ko sem se tega dobobra zavedel. Ozrl sem se okrog sebe, če se ne približuje kdo, ki me bo poklical na odgovornost... K sreči ni bilo nikogar.

Da, da, tako je! Vsa naša domovina, po dolgem in počez je v silnem boju za stabilizacijo gospodarstva, v boju proti razsipljivosti, pretirani potrošnji in... skratka v boju za to, da nam jutri ne bo slabše kot danes. Na vsak način in z vsemi sredstvi hočemo urediti naše gospodarstvo. V naši tovarni smo sprejeli že tri stabilizacijske programe. No, resnici na ljubo, do sedaj so imeli še največ koristi od njih sestavljalci in recenzenti iz višjega gospodarskega foruma. Za svoje delo so seveda prejeli nagrade. Obljubljeno pa nam je bilo, da se bo sčasoma to obrestovalo tudi delavcem. Pod „to“ je mišljen program in ne nagrada - saj se razumemo, kajne. A tudi obljub ni zametavati.

Kaj pa sem ob teh silnih naporih napravil jaz, Pepe Zabar? Ničesar! Živim po starem, ne usmiljeno trošim nezasluzena sredstva, ne gospodarim, ne štedim, ne racionaliziram... skratka ničesar ne delam, kar bi koristilo stabilizaciji. Zato ni nič čudnega, da stabilizacija v naši domovini ne napreduje, kot bi

bilo treba, zato tudi ni nič čudnega, če živim vedno slabše in imam vedno manj. Kdo bo kriv, če bom nekega dne gospodarsko popolnoma propadel? Ničče, sam bom kriv, od nikogar ne bom mogel zahtevati pomoči, saj je tudi nobenemu nisem dal. Zato moram nekaj ukreniti! Samo kaj in kako?

Nekega dne se mi je odprlo. Prejel sem pismo uredništva neke psevdoznanstvene revije (posebna zgodba je, kako sem prišel med njene naročnike). Naj vam citiram del pisma:

...smo primorani dvigniti naročnino od 50 na 80 dinarjev... Prepričani smo, da bodo naši naročniki ta neljubni ukrep sprejeli z razumevanjem, nam pomagali premostiti finančne težave ter s tem omogočili redno izhajanje revije... Seveda, tako se mora! Zakaj ne bi še sam nekaj ukrenil, toda v nasprotni smeri. Vzel sem papir in pisal uredništvu:

„Razumem vaše finančne težave in sočustvujem z vami. Toda take vrste težave imam tudi sam. Kajti tudi jaz se borim za stabilizacijo - predvsem seveda za svojo. Zato sem sklenil, da vašo revijo odpovem. Tako ne bom pristabiliziral samo 30 temveč 80 dinarjev...“

Ta prvi uspeh me je navdušil. Osemdeset dinarjev je sicer malo, a za začetek je vendarle nekaj. Iz malega raste veliko!

Z vsemi silami sem se zagnal v napore, da še kaj „pristabiliziram“.

Doma sem slišal ženo, kako je tarnala, da brez stotaka ne more več k mesarju.

„Počakaj, bom jaz to uredil.“ sem ji rekel, vzel stotak in šel k mesarju. Z mesarjem sem „uredil“ tako, da sem mu v obraz povedal, naj meso kar sam poje, ali ga vrže psom. Z mojim težko in pošteno zasluženim denarjem da ne bo bogatel. Ko sem se pozno ponoči vrnil domov, sem ženi odšel na mizo 50 dinarjev in trdo rekel: „Tako, mesar nas ne bo več izkoriščal!“

„In kje imaš meso?“ me je začudeno vprašala žena.

„Kakšno meso? Mesa ne bomo več jedli. Ga bodo že pocenili, če ga bodo hoteli prodajati.“

„Kje pa je potem še 50 dinarjev?“

„Petdeset dinarjev? A, te smo zapili, ko smo razpravljali o problemih naše živinoreje, o dobičkih mesarjev in velikih izgubah našega osrednjega mesarskega podjetja...“

Kaj pa me gledaš? Petdeset dinarjev sem ti pa je prihranil. Ti bi zapravila cel stotak.“

Obšla me je prava manija odkrivanja vzrokov pretirane trošenja in iskanja rezerv. Po nekaj tednih pravih detektivskih raziskav sem zaključil, da je glavni vir te pretirane potrošnje v družini žena. Zato sem sklenil, da se bom z njo odkrito pogovoril, tako iz oči v oči.

In res, ko sva čez nekaj dni sedela z ženo za mizo in je tarnala, kaj vse je še potrebno, da

kupimo do zime, sem jo trdo prekinil:

„Ze prav! Vse to je res treba, toda marsičesa tudi ni treba, pa še vedno kupujemo. Moram reči, da slabo gospodariš in ti si glavni vzrok, da ne pridemo nikamor naprej.“

Začudeno me je pogledala: „Kaj še, ali ne delam po 12 ur na dan...“

„Ni dovolj samo delo, ustvarjeno je treba znati tudi s pridom uporabljati. Pogledaj, na primer: Ugotovil sem, da kuhaš kavo po prečno kar trikrat na dan, in to kljub temu, da so se podražili kava, sladkor, voda in elektrika. Zmanjšati bi bilo treba potrošnjo in jo v stroških obdržati na višini zlatih predreformskih časov. Tako vidiš, namesto trikrat, skuhaš kavo samo eno-impolkrat. Enako je na primer s čajem. Za praznike ne kupuj belega kruha... Se in še bi ti naltieval, toda rajši vzemi svinčnik v roke in izračunaj, koliko boš tako prihranila. Potem bova analizirala še druge izdatke. Da o frizerju niti ne govorim... Boš videla, do kakšnih rezultatov bova prišla.“

„Le kaj te je prijelo, saj nisi pijan...“

„O, ne, draga, nisem pijan! Tako trezen že dolgo nisem bil in prav zato tudi trezno mislim, mislim ekonomsko, stabilizacijsko, če že hočeš.“

„No, prav, pa dajva, če si za to! Toda tudi ti lahko veliko prispevaš. Zakaj kadiš cigarete „Morava“, ko bi lahko včasih

kadil „Dravo“. Namesto dveh zavojčkov pokadi enega. Tudi cigarete so se podražile, če nisi pozabil. Podražil se je tudi cviček. Namesto njega pij radensko ali pa ta čas delaj doma... Kar vzemi svinčnik v roke in izračunaj, koliko bi lahko prispevali, če bi se malo bolj gospodarili.“

To je pa že preveč! Vstal sem in udaril s pestjo po mizi: „Poslušaj, ali veš, kdo sem...? Ne veš, kajne? Naj ti povem še enkrat. Gospodar te hiše sem in ni lepo od tebe, da mi karkoli očitaš. Kam pa bomo prišli, če si naj še jaz, ko ste, prosim vas, vsi odvisni od mene, pritrugjem od ust. Da mi nikdar več ne omeniš kaj takega!“

„Potem sva pa bot!“ je strupeno zasikala žena in vstala izza mize. „Če bomo vsi gledali na dinar, potem sem za to, sicer pa... naj gre po starem. Dokler bo šlo, bo šlo.“

Tako je rekla in nič je ni bilo sram. Najtežje je s človekom, ki ne prizna svojih napak, ampak neupravičeno vrača očitke. Nič ji nisem mogel, prav nič. Le kako naj zadovoljivo vodim družino, če si ne bi smel privoščiti požirka cvička in dimčka? Tege se seveda ne zaveda, ampak kar naravnost - pusti, niti pomisli ne na posledice.

In tako gre pri nas vse po starem.

Skuhal sem kaj „pristabilizirati“ tudi v podjetju. Zato sem zahteval, da mi priznajo višje osebne dohodke. Toda kadrovik mi je porival pod nos nekaj družbeni dogovor, pa pri tem z levo roko pokrival odstavke, ki je govoril o dohodkih kadroviča: „E, vidiš, Pepe, tu piše, koliko nam družba prizna za tvoje delovno mesto. Niti dinarja več! Vse prekontrolirajo in zaradi tebe menda ne bomo plačevali dodatnega davka.“

„Ze, ze, pa kaj popravi. Napiši tja notri tako, kot na primer delamo pri proizvodih. Damo jim novo ime in povišamo cene. Daj, napiši namesto vratar - portarius!“

„Portarius - kaj pa je spet to?“

„No, po latinsko se tako reče vratarju. Pa bomo imeli novo delovno mesto, ki ga oceniš, kolikor hočeš...“

„Ti! Kadrovik se mi je nevarno približal. „Ali želiš, da te svojočno vržem skozi okno?“

„Ne, tega ni treba! Pa pustiva to. Kaj pa, če bi na primer zapisal - vratarski tehnik. Srednje tehnične šole nisem, imam pa 25 let delovnih izkušenj. Tako bi bili vsi zadovoljni. Podjetje, ker bi imelo višjo kvalifikacijsko sestavo, in jaz, ko bi nekaj več dobil. Pripravljen sem polovico tistega, kar bi mi pripadalo kot tehniku, prepustiti komu drugemu, da bi ga ne reševali z dnevniciami.“

„Res te bom moral treščiti...“

„Kar pusti, saj grem sam. Danes se ne da govoriti s teboj. Sicer pa samo še to - res bi bila majhna reč, če bi mi napravil to uslugo. Ne bi bil prvi, pa tudi zadnji ne. Vsaj tako sodim pri mnogih. Če dajem na tehtnico njihova spričevala na eni in debelino kuvert na drugi strani. Je že tako, da mali človek nima zaščite!“

In tako gre po starem!

To sem napisal zato, da se javno, samokritično izpovem. Da boste vsi vedeli, da sem poskušal, a zaradi temnih sil zunaj mene samega nisem mogel napraviti ničesar.

To naj bo olajševalna okolnost, ko bom klican na odgovornost, zakaj nisem ničesar napravil za stabilizacijo.

Ljubljanska banka

vsem občanom in poslovnim prijateljem želimo mnogo uspehov v letu 1973